

DE STER VAN NEDERLAND

15 SEPTEMBER 1933

No. 18

38e JAARGANG

Wees een voorbeeld voor de geloovigen in woord en wandel, in liefde, geloof en reinheid. 1 Tim. 4: 12.

DE REINSTE IS DE STERKSTE

Door Ouderling Melvin J. Ballard,
lid van den Raad der Twaalven

De beproevingen, waaraan wij heden blootgesteld worden, zijn van geheel anderen aard dan die van de afgelopen tijden. Toen werden wij vervolgd, door het gepeupel overweldigd, wij moesten lijden en ontberen en stonden voortdurend in het teeken van moeite en strijd. Dit tijdperk uit de geschiedenis onzer Kerk behoort nu tot het verleden. Maar toch zijn wij heden niet van beproevingen gevrijwaard. Zij zijn slechts van een andere soort en het blijft daarom noodzakelijk voor de leden van de Kerk van Jezus Christus om evenals voorheen te waken en te bidden en steeds op hun hoede te zijn ten einde op den smallen weg

te blijven, die tot het eeuwige leven voert.

Ik behoor niet tot degenen, die er zich over verheugen, verdoemenis over de jeugd van heden uit te spreken. Ik bezit integendeel een diep medegevoel met de huidige jeugd en speciaal met de

jeugd van onze Kerk. Ik geloof, dat onze jongelieden in hun hart even goed zijn als hunne ouders. Maar hier tegenover staat, dat ik er vast van overtuigd ben, dat er nooit een opkomend geslacht is geweest, dat wijsheid, goede leiding en goeden raad meer noodig had dan het nu levende.

Onze jonge menschen leven als 't ware in een geheel andere wereld en zijn aan verhoudingen onderworpen, welke geheel anders zijn dan die, welke ten tijde hunner ouders bestonden. Wanneer ik nu over iets zou willen oordeelen, dan zou niet de jeugd het doelwit mijner verzuchtingen zijn, maar veel meer de vloekwaardige toestanden, waarin zij moeten leven. Mijn hart is vervuld met den geest van barmhartigheid en geduld jegens onze jeugd van heden. Maar even sterk wensch ik, dat de leden der Kerk waakzaam zullen worden en het als een heiligen plicht aanvaarden om deze jongelieden met vaderlijken en moederlijken raad liefdevol bij te staan, op een wijze zooals dit sedert de grondlegging der wereld nog niet is aanschouwd.

Zedenbederf verstoort het geloof.

Ik herinner mij nog goed hoe in mijn jeugd een man, die onze Kerk zeer vijandig gezind was, in deze stad een uitspraak deed, welke alom sterk opzien wekte. Na op de gebruikelijke manier, zonder eenig succes natuurlijk, geprobeerd te hebben de jeugd der Kerk van het geloof hunner vaderen afkeerig te maken, zeide deze man ongeveer het volgende: „Het is niet mogelijk deze jonge Mormonen te bekeeren met allerlei argumenten uit den Bijbel of uit de wetenschap, ook niet, wanneer het Boek van Mormon of de Profeet Joseph Smith in het geding worden gebracht — dit alles is waardeloos. Wanneer men de Mormonen wenschte te bekeeren, dan moeten bordeelen gebouwd worden, waarin zij dan gelokt dienen te worden, ten einde hun zedelijkheid te vernietigen. Het zal alsdan niet meer moeilijk zijn hen van hun geloof af te brengen”.

Ik geloof, dat die man gelijk had. Dit is inderdaad de makkelijkste weg om het geloof van den mensch te vernietigen. Zoodra zijn zedelijke gevoelens worden weggenomen, begint zijn geloof te wankelen en wanneer er geen bekeering komt, is zijn val gewis.

De list van den Satan.

Zoo geloof ik eveneens dat, hoewel de Satan niet meer zooals voorheen het volk tegen ons ophitst, hij toch geenszins het veld heeft geruimd. Laten wij onszelven niet bedriegen! Hij is ijveriger dan ooit bezig om met nieuwe, veel gevaarlijker middelen — gevaarlijker omdat zij listiger zijn — deze Kerk te vernietigen. Zijn aanvallen richten zich nu op elk lid persoonlijk.

Gedurende de vele jaren in het zendingsveld doorgebracht, heb ik voldoende ervaren, dat het onmogelijk is om de leerstellingen

onzer Kerk met succes te bestrijden. Zoodra de Ouderlingen tot antwoorden in staat waren, kostte het hun geen moeite de Kerk te verdedigen. Nooit was ik voor dergelijke aanvallen bevreesd. Wat ik wel vreesde was de macht van den Booze. Ik was bangst voor het onheil dat hij over deze Kerk kon brengen, indien het hem zou gelukken een zendeling tot zonde te verleiden. En ik weet uit ervaring, dat bij de valstrikken welke de duivel hen probeert te leggen, bijna altijd een vrouw of meisje in het spel is.

De gevaren van vrede en welvaart.

Wij leven in een tijd van teugellooze genotzucht. Dit geldt meer voor de wereld dan voor de Kerk. Maar overal neemt deze geest meer en meer de overhand. Van alle kanten dringt hij zich op en weet zich zelfs in de neigingen van ons volk een plaats te verschaffen.

De Booze doet een levensgevaarlijken aanval om datgene te vernietigen, wat hem trots alle vervolgingen, alle mogelijke geweldsdaan en alle lijden, welke hij over ons volk heeft gebracht niet is mogen gelukken: de standvastigheid en de trouw aan het geloof van ons volk. Ik maak mij nooit onnoodige zorgen. Ik ken wel is waar de stormen, welke tegen onze grondslagen woeden, maar ik ben er evenzeer van overtuigd dat de belofte des Heeren zich zal vervullen: dit Werk kan noch overwonnen worden, noch zal het aan een ander volk gegeven worden. Maar evenals mijn broederen, ben ik er eveneens van overtuigd, dat niets moeilijker door te komen is dan een tijdvak van welvaart*). De grootste beproevingen, welke de Kerk ooit heeft doorgemaakt, zijn de beproevingen die tot ons komen in tijden van vrede en overvloed. Daarom hebben we een taak vóór ons grooter dan ooit: wij moeten de Kerk niet alleen veilig voeren door een tijd van vervolging, maar — en dat is veel moeilijker — haar leiden door een tijd van vrede en welvaart. Nu moet het uitkomen, of wij ook in zulke tijden trouw en standvastig kunnen zijn!

Men dient mij goed te begrijpen: mijn gebed is niet om den wederkeer van den tijd van vervolging en armoede te verkrijgen. Ik bid om vrede en welvaart, maar bovendien om de kracht om ook in staat te zijn de gevaren dezer tijden het hoofd te kunnen bieden. Het is ook niet de bedoeling des Heeren ons volk voortdurend in lijden, knechtschap en nood te houden. Dit volk zal in tegendeel tot vrede en welstand komen, maar juist in dien tijd zal het aan de zwaarste proef worden onderworpen, welke het ooit heeft doorstaan.

Valstrikken van den Booze.

Samenhangend met het voorgaande bestaan er zaken, en hiervan ben ik mij diep bewust, waarop de ouders en ook de presi-

*) Deze rede werd vóór de tegenwoordige crisisjaren gehouden. (Vertaler).

dentschappen in de palen van Zion en in de zendingen een waakzaam oog moeten houden.

Deze „wachters in Zion”, door God daar geplaatst, moeten op hun post zijn — ik geloof, dat zij het ook zijn — en zij moeten de gevaren zien, die de jeugd der Kerk bedreigen en daarbij alles doen om haar daartegen te beschermen.

Het is mijn meening dat, vooral in den tijd der jonge opbloeiende liefde de jeugd beter bewaakt en behoed moet worden. Gedurende den wereldoorlog zag ik datgene ineensinken, wat voor mij het kostbaarste goed op aarde was: de deugd van vele jonge vrouwen en meisjes, en tegenwoordig is het zoover gekomen, dat het bij vele jonge lieden zede, of beter gezegd onzede, geworden is, zich allerlei vrijheden in den omgang met het andere geslacht te veroorlooven, elkander te omarmen en te kussen, ook wanneer men er in de verste verte niet aan denkt zich te verloven of te gaan trouwen, zulks alleen om de hartstocht te bevredigen. Het treft mij smartelijk, dat zulke dingen ook bij ons voorkomen. Maar ik verhef mijn stem hiertegen en ik zeg U, dat hieraan gevaren verbonden zijn en dat het vuur hen zal verbranden, die ermee spelen.

De heiligheid van den kus en de teederheid van wederkeerige liefdegevoelens behooren tot den stand der verloving en van het huwelijk en moeten niet toegestaan worden aan hen, die slechts hun hartstochten wenschen te bevredigen. Hier toonen zich gevaren, die onze jonge menschen in het verderf zullen storten, wanneer wij niet ten zeerste op onze hoede zijn en met al onze kracht ertegen ten strijde trekken.

Wij behooren een bijzonder volk te zijn.

Volgens mijn overtuiging beloont de deugd zichzelf. Wij zijn een zeer bijzonder volk, of behooren het in ieder geval te zijn. Nu geloof ik niet, dat de Heer hiermede bedoelde, dat wij op een bijzondere wijze gekleed moeten gaan, of ons opzettelijk leelijk moeten maken om aldus afstootend te werken en ons zoo af te zonderen. Het bijzondere in ons volk behoort daarin te bestaan, dat wij een veel grootere waarde hechten aan de vraagstukken, waarover ik heb gesproken en deze dingen, voor veel meer wenschenswaard te houden, dan de wereld het in het algemeen doet. Ik herinner mij, dat ik voor meer dan dertig jaar op mijn eerste zending een heer aangetroffen heb, die niet kon gelooven, dat de Mormoonsche zendelingen rein en onbevlekt waren. Hij zeide: „U wilt mij toch niet wijsmaken, dat gehuwde mannen op zending gaan, twee of meer jaren van hunne tehuizen weg zijn en dat zij zich gedurende dien tijd rein kunnen houden?”

Ik antwoordde hem: „Jawel, dat geloof ik, wij staan op dit standpunt!” „Welnu”, zeide hij, „dat zult U anders nergens op aarde tegenkomen”.

Eén maatstaf voor beide geslachten.

Ik ben er zeker van, dat dit waar is. Onze grondbeginselen verlangen van een jongen man, dat hij even rein en kuisch zal zijn als het meisje, dat hij tot zijn vrouw wenscht en dat de moeder zijner kinderen zal worden.

Bij de reine vrouw behoort de reine man. Dit is iets bijzonders. Wij vinden dit algemeen niet in de wereld. De komende aanvallen en de toekomstige strijd zullen de zwakheid der wereld, welke een dubbele moraal huldigt, openbaren. De wereld verlangt van de vrouwen een hooger en zedelijker standaard dan van de mannen en nu staat zij voor het feit, aan de vrouw gelijke rechten te moeten geven op elk gebied des levens, niet slechts in de politiek. En het is inderdaad waar: steeds meer vrouwen verlangen hetzelfde recht „zich uit te leven”, zooals de mannen en verwachten niettemin naderhand toch nog in eer en deugd te kunnen trouwen.

Wij huldigen dezen tweeledigen maatstaf niet. Aan de hand van dit feit moesten wij meer succes hebben dan de wereld, want wij onderschrijven voor mannen en vrouwen slechts ééne zedelijkheids-wet. Wij verwachten van onze jongelingen, dat zij even goed en rein zijn als onze jonge meisjes. Onze goddelijke Meester beantwoordde eens de vraag wie schuldig waren aan echtbreuk als volgt: „Wie een vrouw aanziet om haar te begeeren, die heeft alreeds overspel met haar bedreven in zijn hart.” En de Profeet Joseph Smith zeide, dat zulk een mensch zich moest haasten om zich te bekeeren, daar hij anders den geest zou verliezen. Deze zonde is in daad en waarheid de snelste weg om den geest te verliezen.

Zedigheid als bescherming

Sedert de Heiland deze woorden heeft gesproken, zal er wel nooit een tijd zijn geweest, waarin de verleiding om onreine gedachten te koesteren grooter is geweest dan in onzen tijd. De onzedelijkheid heeft zich ingevreten in alle lagen der maatschappij en in alle levens-verhoudingen. Ik wensch hier geen modevraagstukken te bespreken of over veranderingen in onze kleeding te praten, maar ik zou het allen moeders in Zion op het hart willen drukken toe te zien, dat onze zusters zedig gekleed gaan. Natuurlijk volgen wij de mode gaarne, maar laten we in de eerste plaats de zedigheid in het oog houden! Het kostbaarste, dat een meisje kan bezitten is hare deugdzaamheid, en wanneer zij zich in haar kleeding, in haar spreken, haar handelen zedig toont, wordt deze zedigheid haar tot een verweermiddel en een bescherming, waar niets in de wereld mee te vergelijken is. Wanneer het meisje haar zedigheid verliest valt zij ten offer aan degenen, die jacht maken op haar, zooals de hond op den haas en zij zal niet in staat zijn te ontkomen.

Maar als zij zedig blijft in heel haar wezen, zal het haar helpen deugdzaam te blijven.

Voorbeelden voor de wereld

Ik ben ervan overtuigd, dat ons heden ten dage geen grooter gevaar dreigt dan het gevaar der onzedelijkheid. Zij bedreigt de geheele wereld. De verschillende maatstaven, welke sinds eeuwen hebben gegolden, worden thans betwijfeld en velen hebben ze reeds opgegeven. Zullen wij dit eveneens doen? Neen! Wanneer die dag komt, — en hij zal komen — waarin de menschen aan alle einden der aarde zullen zeggen: „Komt, laat ons opgaan tot den berg des Heeren, tot het Huis van den God Jakobs, opdat Hij ons leere van zijne wegen en dat wij wandelen in zijne paden!”, dan zal zulks geschieden om de bijzondere wijze van leven van dit volk te leeren kennen. Wanneer wij evenwel reeds zoo leven en ons zoo gedragen als de wereld dit doet, waarom zou dan de wereld tot ons komen? Wanneer de menschen hierheen komen, behooren ze iets te vinden, hetgeen van de wereld geheel afwijkt. Het is zeer gemakkelijk voor ons om met den stroom mede te gaan. Daartoe hebben we niet veel moed noodig. Maar God heeft dit volk verkoren, opdat het der gansche wereld een voorbeeld zij, en omdat het een vaan heeft hoog te houden, welke de aandacht van de geheele wereld op zich moet vestigen. Is het niet de moeite waard voor deze zaak te strijden om aldus de achting en bewondering van alle goeden en grooten der aarde te winnen? En dit is de strijd, welke ons wacht: onze grondbeginselen, ons zedelijk peil hoog te houden.

Het Huwelijk dient tot een verheven en heilig doeleinde.

We zijn nu gekomen tot het vraagstuk van het huwelijk. Onze grondbeginselen scherpen het onze jongelieden in, een rein leven te leiden, opdat zij het huwelijksverbond voor tijd en eeuwigheid zullen kunnen sluiten. En hierbij behoort dan verder de heilige plicht: Weest vruchtbaar en vermenigvuldigt U en vervult de aarde en onderwerpt ze!” Dat is geen „Kameraadschapshuwelijk” maar een huwelijk met een bepaald, aangewezen doeleinde. Daarom roep ik U nogmaals toe, gij ouders en leeraars in Zion: houdt deze idealen en grondbeginselen hoog voor onze jongelieden, opdat zij mogen weten, dat zij in het huwelijk treden om een verheven en heilig doeleinde te vervullen. Deze heerlijke lichamen, met de van God gegeven macht tot het verwekken van nieuw leven, behooren niet tot een genotmiddel te worden verlaagd. Wanneer zij dit toch doen, zal hun genegenheid verdwijnen en zullen zij spoedig een soort afkeer voor elkander gevoelen en door God veroordeeld worden.

Natuurlijk weet ik niet alles wat wij afgesproken hebben, voordat wij op deze aarde kwamen, maar ik ben er diep van overtuigd,

dat wij den kinderen van onzen Hemelschen Vader, die zoo lang op een lichaam moeten wachten, beloofd hebben aan hen te denken als wij eenmaal op deze aarde zouden zijn.

Als wij deze belofte met opzet en door zelfzucht gedreven niet houden, zullen degenen, aan wie wij zulks beloofden ons vervloeken en God zal dit eveneens doen.

Armoede behoeft ons niet terug te houden

Zijn armoede en de verhoogde kosten voor levensonderhoud en opvoeding van kinderen een belemmering om den hoogsten stand voor een mensch te bereiken, namelijk Vader en Moeder te zijn? Neen! Armoede was nooit een hindernis om kinderen groot te brengen en om verhoogd te worden. Lincoln bereikte het hoogste ambt, dat onder een volk bestaat, alhoewel hij van arme ouders afstamde en in een blokhuis geboren werd. En bovendien is er heden geen gebrek aan gelegenheid om de ontwikkeling der kinderen te bevorderen. Laat ons er daarom niet voor terugschrikken de volle verplichtingen op ons te nemen en de zegeningen van God verkrijgen welke Hij aan degenen heeft beloofd, die het eerste groote gebod vervullen.

Als men de statistieken van de cultuurlanden onderzoekt, kan men vaststellen, dat geboorte-afname steeds gepaard gaat met een toename van echtscheidingen. Het bindmiddel, hetwelk de harten der echtlieden tezamen en aan die hunner kinderen verbindt, ontbreekt en daardoor is het niet te vermijden, dat de huwelijken ontbonden worden, en wanneer eerst de familiebanden eens niet meer bestaan, moeten regeeringen en andere instellingen volgen.

De zonde der onreinheid.

Nogmaals, mijne broeders en zusters: schaaft U om de vaan van onze idealen en van onze beginselen! Zeer zeker hadden onze leeraars gelijk toen zij ons het ideaal voorhielden, dat de deugd even kostbaar is als het leven zelf en dat het zelfs beter voor ons zou zijn het leven te verliezen, dan onze deugd. Dit werd mij aldus geleerd en bovendien werd mij ingescherpt, dat onmiddellijk na moord de geslachtelijke zonde komt. De jonge man, die een rein, goed meisje met opzet naloopt om haar van hare onschuld te berooven, is bijna even schuldig als wanneer hij het plan met zich ronddroeg haar een mes in het hart te stooten om haar het leven te benemen. Want zoodra zij haar onschuld verliest, verliest zij iets wat kostbaarder is dan haar leven. Zoodra zij haar onschuld heeft verloren, loert de duivel op haar om haar te bewegen dit vaker te doen en hij doet de jonge man en haarzelf gelooven, dat zij nu voor altijd verloren zijn.

Het loon der deugd.

Als wij den zoeven beschreven toestand vergelijken met den

heerlijken, bevoorrechten toestand, welken God aan de zonen en dochteren Zions heeft beloofd, als zij zich rein en onbevlekt bewaren, in den Tempel des Heeren gaan, om daar voor tijd en eeuwigheid als echtpaar verzegeld te worden en daardoor waardig te zijn eenmaal de Engelen en Goden voorbij te gaan in hun heerlijkheid en als erfgenamen te staan van alle dingen, die tot de macht van oneindige vermeerdering behooren — is dit alles niet genoeg om de geëischte offers te brengen, een rein en kuisch leven te leiden, opdat wij deze heerlijke zegeningen en heilige voorrechten kunnen verkrijgen?

Een waardig voorbeeld

Ik geloof, dat wij allen dezelfde macht en kracht bezitten als onze voorvader Jozef, die naar Egypte werd verkocht. Van mijn jeugd af heb ik mij dikwijls op zijn geschiedenis beroepen. Toen hij, omdat hij een knap voorkomen had, door de vrouw van zijn meester werd begeerd, ontweek hij haar steeds, en toen zij hem toch eens verrastte, liet hij zijn kleed achter en vluchtte het huis uit. Daarop werd hij door haar valschelijk beschuldigd. Hij werd veroordeeld en in de gevangenis geworpen. Maar hij bleef getrouw en de Heer was met hem.

O, dat het zijn moge, dat de jonge mannen Israëls, de nakomelingen van dezen Jozef, dit voorbeeld van hun voorvader in zich opnemen en even vast besloten zijn liever te sterven dan zich te verontreinigen, opdat zij waardig zullen zijn, de verheven erfenis te aanvaarden, welke God voor Zijn zonen en dochteren heeft bereid.

Slechts dan wanneer onze jongelieden zich rein en onbevlekt houden, zullen zij eer en onderscheiding oogsten evenals hunne vaders, die de woestijn deden bloeien als een roos. Dan zullen wij inderdaad een zeer bijzonder volk zijn.

Wat noodig is om den storm te weerstaan

Ik bezit het vertrouwen en het geloof, dat de groote meerderheid van ons volk den storm zal doorkomen; maar het zal niet gemakkelijk zijn. Wij moeten ons daartoe in het gelid stellen en aansluiten! Ouders en kinderen moeten dichter tot elkander komen en hand aan hand strijden. Elke inspanning, alle krachten uit ons volk zullen noodig zijn om onze jeugd rein te houden. God geve ons de kracht en de macht om dit te doen, opdat wij de groote zegeningen en de eeuwige vreugden ontvangen mogen, die ons als vrucht onzer inspanning en onzer volharding ten deel zullen vallen.

Dit is mijn deemoedig gebed in den naam van Jezus Christus. Amen.

(Vertaald door V.)

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE LATERDAGSCHE HEILIGEN

Redacteur: FRANK I. KOOYMAN - Assistent: LOUIS H. HAGEN

VAN DE REDACTIE

Gemeente Conferentie en Genealogische Zondag

Zondag 24 September is Conferentiedag voor de kerkelijke gemeenten in onze Zending. En tevens Genealogische Zondag. Een ontwerp-programma is aan alle gemeenteliders toegezonden.

Het groote tekort aan zendelingen, door den nood der tijden ontstaan, heeft een toestand geschapen onder de gemeenten, zooals wij nog niet gekend hebben. Aan allerlei plaatsen zijn de zendelingen onttrokken en waar er geen plaatselijk bestuur is, zijn deze gemeenten „afhankelijke gemeenten” geworden. Uit buurgemeenten verleenend zendelingen en plaatselijke leden assistentie.

Die afhankelijke gemeenten zijn dus tijdelijk ingedeeld bij hunne buurgemeenten. Delft bij Rotterdam, Apeldoorn bij Arnhem enz. In de afhankelijke gemeenten brengt men zijn stem uit op het bestuur van de betrokken buurgemeente. Bijvoorbeeld: in Delft worden de bestuursleden van Rotterdam voorgesteld en tevens de in Delft werkenden.

Hier volgt de voorloopige indeeling: Haarlem bij Amsterdam; Apeldoorn bij Arnhem; Delft bij Rotterdam; Gouda bij Rotterdam; Schiedam bij Overmaas.

De „verrassing” van de Amsterdamsche Conferentie

Als er verrassingen in de pen zijn maakt men gaarne gissingen. Dat schijnt nu eenmaal zoo in onzen menschelijken aard te zitten. En waar gissingen gemaakt worden, daar worden in den regel ook fouten gemaakt.

Een aardig staaltje willen wij onzen lezers niet onthouden. Iemand wist te vertellen — O, hij wist het zéker! — dat de verrassing te Amsterdam zijn zou dat in de middagvergadering aanwezig zou zijn broeder Lillywhite, de vorige zendingspresident! Vast hoor, hij had het uit goede bron. En wat sloeg hij de plank mis!

Er is een opvolger van den tegenwoordigen zendingsleider op komst, volgens niet-officiële berichten. Zijn naam is hier reeds bekend, maar — niet officieel. *Dit* kunnen wij echter alvast mededeelen, dat het *niet* de vorige zendingsleider is.

(Voor het afdrucken bereikte ons een krantuitknipsel uit de *Deseret News*, het kerkelijk nieuwsblad, met naam en portret. Nu verklappen wij het maar. Het is Ouderling T. Edgar Lyon, die hier van Juli 1923 tot Januari 1926 op zending geweest is. In het volgende nummer meer bijzonderheden.)

Houdt U van verrassingen? En maakt U wel eens gissingen?
Laat Uw verbeelding niet te sterk werken!

Ouderling Kammerman vertrekt nog niet

Ouderling Calton C. Kammerman, die op het punt stond te vertrekken, gaat nog niet heen. Een kabelgram van den President der Kerk bracht ons het welkome nieuws, dat de financiëele kloof op broeder Kammermans pad overbrugd wordt, zoodat hij hier nog wat kan blijven. Dit is aangenaam nieuws. En een ander aangenaam nieuwsberichtje is dat er binnenkort althans één nieuwe zendeling hierheen komt.

K.

AMSTERDAMSCH E CONFERENTIE

gehouden op 2 en 3 September 1933

Zaterdag 10 uur en 14 uur. Zendelingenbijeenkomst.

Zaterdagavond 8 uur. Deze bijeenkomst was de eerste van de conferentie en werd aangevangen door het zingen van lied No. 69: „De Heere is mijn licht”. Br. F. Nederhand van Overmaas sprak het openingsgebed uit en het tweede lied was No. 127: „Het Zaaïen”. Ouderling John E. van Boerum, president van het Amsterdamsche District, die de leiding van de conferentie had, gaf eene korte inleiding en riep Ouderling Alma H. Dalebout als de eerste spreker, waarna Brs. H. Tellocamp, J. Greef en J. E. van Zuijlen, M-Mannen uit Amsterdam, een trio gaven. President Frank I. Kooyman, de volgende spreker, schetste in korte woorden het belangwekkende programma van deze conferentie. Een viool solo werd nu ten beste gegeven door Br. J. Hut, begeleid op de piano door Zr. J. Verstrate, waarna Ouderling D. J. van der Werff enkele woorden sprak. Br. J. Rozemond uit Amsterdam gaf nu een declamatie, gevolgd door een duet, een Engelsch lied: „Angry Words, Oh Let Them Never”, gezongen door Zrs. Corry Pijl en Nellie Knollema uit Amsterdam en begeleid door Zr. Verstrate op de piano. Een gedicht door Br. J. Greef, getiteld „Arme visschers” werd nu gegeven, waarna Br. J. Rozemond nog een declamatie gaf. Tot slot werd door alle aanwezigen lied No. 166: „Zingen wij voor 't Scheiden” gezongen. Ouderling Marvin H. Walton dankte.

Zondagmorgen 10 uur. Deze bijeenkomst ving aan met het zingen van lied No. 9: „Vast als een Rotssteen”, waarna Br. Ruurd Hut uit Amsterdam des Heeren zegen afsmeekte. „Weer is het 's Heeren dag” werd nu door het Amsterdamsche zangkoor gezongen. Ouderling John E. van Boerum kondigde het conferentie-onderwerp aan: „Het Mormoonsche Huwelijk”. Ouderling J. J. De Bry was de eerste spreker, over het onderwerp „Waarom mijn ouders indertijd in den tempel zijn getrouwd.” Zr. S. Scheer,

Presidente van de Zustershulpvereenigingen der Zending, was de volgende spreekster. Zij behandelde het onderwerp: „De Zustershulpvereeniging en het huwelijk”. „De jaargetijden”, een orgel solo, werd nu door Zr. Verstrate ten beste gegeven, waarna Br. M. van Gelderen, 2de raadgever in het Rotterdamsche gemeentebestuur het woord kreeg over: „De M-Mannen en het huwelijk”. Ouderlingen C. C. Kammerman en W. Rulon Lee waren de volgende sprekers. Br. J. Greef gaf nu een solo begeleid door Zr. Verstrate op de piano. Br. P. Vlam uit Scheveningen was de laatste spreker van deze bijeenkomst. Hij sprak over het onderwerp: „Priesterschap en het huwelijk”. Tot slot werd lied „k Heb geloof” door het koor gezongen. Ouderling J. S. Lugt sprak de dankzegging uit.

Een straatvergadering werd gehouden om 2 uur n.m.

Zondagmiddag 3 uur. Het aanvangslied was No. 76: „Verlosser van Israël”, gezongen door alle aanwezigen, waarna Br. Albertus Zwart uit Ymuiden vooring in het gebed. „Blijf bij mij” werd nu door het koor gezongen. President Frank I. Kooyman maakte bekend dat de verrassing voor deze bijeenkomst de gelegenheid was, nu aan de leden gegeven, hunne getuigenis af te leggen van het Evangelie. Hiervan werd gretig gebruik gemaakt. Bij tweeën en drieën „sprong men op”. Het M-Mannen kwartet van Amsterdam gaf een muzikaal nummer ten beste, waarna een kind ingezegend werd door President Kooyman. Enkele gezamenlijk gezongen liederen verhoogden de aangename stemming. Ten slotte hield Ouderling Parley Bernards een afscheidsrede. „Houw en trouw” werd nu door al de zendingen gezongen, waarna het voorstellen van de algemeene autoriteiten van Kerk en Zending plaats vond. Allen werden eenparig ondersteund door alle aanwezige Kerkleden. Tot slot werd „Een lofzang” gezongen door het koor. Ouderling Frederik Steenblik sprak de dankzegging uit.

Zondagavond 7 uur. Deze bijeenkomst was de laatste van de conferentie en ving aan met het zingen van lied No. 65: „Eert den Profeet”, waarna Br. E. Ylst, Amsterdamsche gemeentepresident, het openingsgebed uitsprak. „Rijze 't lied” werd nu door het koor gezongen. De eersten die het woord voerden waren: Ouderling Nicholas Baker, een afscheidswoord, Zr. T. C. van Dekken, 1ste raadgeefster in het J.V.O.O.V. bestuur, wier onderwerp was: „Arenleesters en het huwelijk”, en Br. Jongkees uit Soerabaja. Laatstgenoemde besprak het Mormoonsche Godsbegrip in verband met het onderwerp van den dag. Een solo: „Heiland, geef een avondzegen” werd nu door Zr. Van Beveren ten beste gegeven met orgel begeleiding van Zr. Verstrate. De volgende spreker was Ouderling Walle Koster die het onderwerp: „Tempelwerk en het huwelijk” besprak, waarna Zr. Johanna A. Riet, opzienster van het Jeugdwerk der Zending, het woord voerde. Het Amsterdamsche koor zong nu het lied „Houw en trouw”, waarop Ouderling John E. van Boerum enkele afscheidswoorden tot de vergaderden

richtte. De Zendingsleider gaf nu een tweede verrassing. Hij maakte bekend dat Ouderling Morris H. Winward de nieuwe president van het Amsterdamsche District zou zijn. Ouderling Winward gebruikte de hem geboden gelegenheid om enkele woorden van dankbaarheid uit te spreken. Tot slot werd gezongen lied No. 48: „De Geest Gods” en President Kooyman sprak het dankgebed uit. Na het dankgebed zong het koor een lied ter eere van enkele zendingen die ontslagen zijn en binnenkort naar Amerika terugkeeren.

Al de bijeenkomsten werden druk bezocht en een aangename geest heerschte over de geheele conferentie. In de avondvergadering waren 332 personen aanwezig. In vier vooraanstaande nieuwsbladen in Nederland verscheen een verslag van dit geestelijk feest.

Louis H. Hagen, Secr.

DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

Het Mormoonsche huwelijk is het thema van de eerste najaarsconferentie

(Nieuwsblad v. h. Noorden, Groningen.)

Zondag hebben de heiligen der laatste dagen te Amsterdam hun eerste najaarsconferentie gehouden. Uit alle deelen des lands waren zendingen en leden opgekomen om dit godsdienstig feest kracht bij te zetten en mee te vieren. Hun gebouw aan de Weteringschans, waarin drie samenkomsten werden gehouden, was den geheelen dag het centrum van levendige belangstelling van leden èn niet-leden.

Het thema van de conferentie : het Mormoonsche huwelijk, bleek goed gekozen.

Sprekers en spreeksters, die verschillende groepen vertegenwoordigden, toonden op onderhoudende, nu en dan boeiende wijze aan hoe hun afdeeling tegenover het onderwerp van den dag stond. De heer J. J. de Bry uit Utrecht, uit Hollandsche ouders geboren, die te Salt Lake City, de tempelstad der Mormonen wonen, vertelde waarom zijn ouders indertijd in den Mormonentempel waren gehuwd. Niet iedereen mag dien tempel binnengaan : alleen goede geloovigen, van hoog ernstige levensopvatting, worden toegelaten. En het Mormoonsche echtpaar gaat in den tempel (daar alléén kan het volle Mormoonsche huwelijk worden gesloten) een verbintenis aan, die op aarde den grondslag legt van een eeuwige echtvereeniging, een familieverband over het graf.

De heer P. Vlam, uit Scheveningen, schilderde op boeiende wijze het idealistische van de Mormoonsche echtverbintenis, waarbij echter de practische zijde van het onderwerp niet vergeten werd.

De heer M. van Gelderen uit Rotterdam sprak vooral namens de M-Mannen : de jongelingen ; Mevrouw S. Scheer van Amster-

dam namens de Zusters Hulpvereniging; Mej. J. A. Riet, van Rotterdam, namens de „Bijen” en „Arenleesters”, groepen van het meergevorderde jeugdwerk der Kerk.

Allen spraken met klem van het hooggeestelijk niveau, waarop de „laterdaagsche” echtelingen verwacht worden te staan, juist het tegenovergestelde van het platvloersche, leelijke en stuitende dat de populaire meening aan den Mormonen-echt heeft toegeschreven. Wanneer de echtelijke liefde alleen van den lichamelijken kant benaderd wordt, aldus de woordvoerders en woordvoersters, is zij eenzijdig en bedorven, ja vormt dan een verandering voor de mogelijkheid van de hogere ervaringsvormen, die het zuivere huwelijk kenmerken.

De heer W. Koster uit Groningen schetste in korte trekken het Mormoonsche tempelwerk. In den tempel hebben ceremoniële wasschingen en zalvingen plaats en verbindt men zich tot een sobere levenswijze, die het huwelijk ten goede komt. De heeren J. E. van Boerum, N. Baker, W. R. Lee, C. C. Kammerman en P. Bernards, die binnenkort naar Amerika terugkeeren, pasten hun afscheidsrede aan het onderwerp van den dag aan. En tenslotte melden wij de toespraak van den heer A. D. Jongkees uit Soerabaja, die het Mormoonsche Godsbegrip vastlegde aan het conferentie-thema.

In de middagbijeenkomst werd van de gewone conferentie-orde afgeweken: in plaats van de gebruikelijke toespraken werden de conferentie-bezoekers in de gelegenheid gesteld, zich in „getuigenissen” uit te spreken over „de hoop die in hen is”.

Het bleek een welgeslaagde proefneming.

Het Amsterdamsche zangkoor luisterde ook nu de conferentie op.

(Ook in de Nieuwe Rotterdamsche Courant, het Algemeen Handelsblad en Het Vaderland verscheen een verslag van deze conferentie.)

ZONDAGSSCHOOLWERK : EVANGELIELEER-KLAS

Hieronder volgen aanwijzingen voor de eerstkomende maanden :

17 September	De Heilige Geest beloofd. (bl. 129, punten 1 tot 5).
24 September	Persoonlijkheid en machten van den Heiligen Geest. (bl. 130, punten 6 tot 10).
1 October	Het ambt van den Heiligen Geest. (bl. 133, punten 11 tot 13).
8 October	Aan wien wordt de Heilige Geest gegeven? (bl. 134, punten 14 tot 16).
15 October	Een uitzondering op den voorgeschreven regel. (bl. 135, punten 17 tot 18).
22 October	De uitstorting van den Heiligen Geest. (bl. 136, punten 19 tot 23).
29 October	Gaven des Geestes. (bl. 137, punten 24 tot 25).
5 November	Het Sacrament. (bl. 139, punten 1 tot 3).

- 12 November Geschikte deelnemers aan het Avondmaal. (bl. 140, punten 4 tot 8).
 19 November Doeleinde van het Sacrament. (bl. 142, punten 9 tot 13).
 26 November Schriftuurlijke voorbeelden. (bl. 145, punten 1 tot 6).
 3 December De verordineering van den mensch om bedienend op te treden. (bl. 148, punten 7 tot 9).
 10 December Onbevoegde bedieningen. (bl. 150, punten 10 tot 15).
 17 December Ware en valsche leeraars. (bl. 152, punten 16 tot 17).
 24 December Goddelijke bevoegdheid in de tegenwoordige beedeling (bl. 153, punten 18 tot 19).
 26 December KERSTPROGRAMMA.
 31 December Voor-verordineering en voorbestaan. (bl. 154, punten 21 tot 26).

Men raadplege tevens de Aanteekeningen.

Clyde A. Holdaway.

ZENDINGSNIEUWS

Aangesteld

Ouderling Morris H. Winward, wiens laatste standplaats te Amsterdam was, is aangesteld tot President van het Amsterdamsche District.

Verplaatst

Ouderling Douwe J. van der Werff is van Groningen naar Amsterdam overgeplaatst; Ouderling William H. Timmerman van Dordrecht naar Arnhem; Ouderling Marvin H. Walton van Arnhem naar Rotterdam; Ouderling Calton C. Kammerman van Dordrecht naar Rotterdam; Ouderling John W. Evertsen van Overmaas naar Groningen; en Ouderling John S. Lugt van Amsterdam naar Alkmaar.

Ontslagen

Eervol ontslagen zijn: Ouderling John E. van Boerum, president van het Amsterdamsche district; Ouderling W. Rulon Lee, Secretaris der Zending; en Ouderling Nicholas Baker, wiens laatste standplaats te Overmaas was. Zij zullen van Le Havre, Frankrijk, vertrekken op de S.S. Washington den 14den September.

Aangesteld

Ouderling H. Ralph Stephenson, wiens laatste standplaats te Rotterdam was, is aangesteld tot Secretaris van de Zending.

INTERESSANTE STEMMEN

Nog altijd Russische krijgsgevangenen

Reuter meldt uit Belgrado :

Een boerenvrouw te Donja Lendava in Zuidslavië heeft dezer dagen een brief ontvangen van haar echtgenoot, Stevan Zemljak, die als krijgsgevangene uit den oorlog nog steeds in Siberië vertoeft.

Deze man werd in 1915 aan het Russische front als vermist opgegeven en daar men ook later niets meer van hem hoorde werd hij in 1919 als gesneuveld opgegeven.

In den brief aan zijn vrouw schrijft hij in de veronderstelling, dat de oorlog nog steeds aan den gang is, dat een aantal Kroaten, Hongaren en Oostenrijkers met hem als krijgsgevangenen in de loodmijnen van Siberië werken.

Al deze mannen, die sedert 1917 van de buitenwereld zijn afgesloten, gelooven dat de oorlog nog steeds voortwoedt.

Zemljak schrijft verder dat zijn gezondheid slecht is en hij klaagt bitter over de vreeselijke levensomstandigheden voor de krijgsgevangenen.

Hij verlangt naar het einde van den oorlog, opdat hij en zijn kameraden naar huis kunnen terugkeeren.

De brief was afkomstig uit Omsk in Siberië, en hij was bezorgd door een gevangenen, die er in geslaagd was uit de loodmijnen te ontsnappen.

Genealogische beroepsvervalschers

De British Association is bijeen te Leicester en daar worden over honderden wetenschappelijke vraagstukken de laatste inzichten en hypothesis meegedeeld. Zoo heeft Lord Raglan den moed gehad op te komen tegen een voor vele Engelsche geslachten dierbaar, maar onrechtmatige overlevering, dat n.l. vele geslachten zouden afstammen (d.i. haar afstamming kunnen bewijzen) van de „Saksers”. Al die z.g. oude families ontleenen haar bewijzen aan den arbeid van beroepsvervalschers op genealogisch gebied, die er al van oudsher bestaan. Zoo is er een geslacht Wake dat er prat op gaat af te stammen van den Saksischen held „Hereward the Wake”. Maar Lord Raglan toont aan dat dit een ijdele bewering is en ook, op welke wijze en wanneer de falsificatie is gepleegd. Trouwens de oorspronkelijke Hereward had nooit den naam „the Wake” gedragen; dit was een bijgevoegde fraaiigheid van eeuwen later. En de eerste „Hereward Wake”, van wie men weet, werd geboren in 1851! Misschien is er een Hereward geweest, die in den Saksischen tijd een heldenrol heeft gespeeld. Maar Lord Raglan gelooft er niet aan.

ZONDAGSSCHOOLWERK VOOR OCTOBER 1933

AVONDMAALSVERS

Berouwvol kom ik thans tot U,
Ik voel, Gij mint mij teêr;
Bij 't Avondmaal, genuttigd nu,
Denk ik aan U, o Heer.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING

(Mattheus 7 : 21).

Niet een iegelijk, die tot Mij zegt: Heere Heere! zal ingaan in het koninkrijk der hemelen, maar die daar doet den wil Mijns Vaders, die in de hemelen is.

2½ MINUUT TOESPREAKJES

- 1 October „Het Eerste Presidentschap der Kerk gevormd”.
„De Zeemeeuwen behouden den Oogst.”
Kerkgeschiedenis.
- 8 October „Elia”.
„Samuel”
Oude Testament.
- 15 October „Zelfmeesterschap”.
„De Tempel: een symbool van een Vereenigd Menschdom”.
- 22 October „De plaats van vergiffenis in het Menschelijke omgangsleven”.
„Het Gebed: Hoe men het tot een bron van Geestelijken groei kan maken”.
Nieuwe Testament.
- 29 October „Persoonlijkheid en machten van den Heiligen Geest”.
„Het ambt van den Heiligen Geest.”
Evangalie Leer.
Clyde A. Holdaway.

INHOUD

De reinste is de sterkste . . .	277	Amsterdamsche Conferentie . . .	286
Van de redactie;		De Heiligen der Laatste Dagen	288
Gemeente Conferentie en		Zondagsschoolwerk: Evange-	
Genealogische Zondag. . .	285	lieleer-klas	289
De „verrassing” van de Am-		Zendingsnieuws.	290
sterdamsche Conferentie . . .	285	Interessante stemmen. . . .	291
Ouderling Kammerman ver-		Zondagsschoolwerk voor Oc-	
trekt nog niet.	286	ttober 1933.	292

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending
Abonnementsprijs per jaar: Nederland f3.—, Buitenland f4.—.
Afzonderlijke nummers 15 cent.